

Verwijzing

Dit is een authentieke schriftelijke overdracht van de lezing van Bruno Gröning, die hij in het jaar 1956 in Plochingen op band heeft opgenomen.

Taalkundige of grammaticale correcties in de tekst werden bewust weggelaten om de authenticiteit van de bron te waarborgen.

De kleine cijfers voorafgaand aan de afzonderlijke alinea's verwijzen naar de overeenkomstige tracks van de voordrachts-cd en vergemakkelijken zo het vinden van de betreffende passage.

Verdere lezingen gegeven door Bruno Gröning met zijn originele stem zijn verkrijgbaar als CD en kunnen besteld worden via het volgende internetadres:

www.bruno-groening-stiftung.org

Lezing door Bruno Gröning, Plochingen, 1956

“Als jullie goed hebben gevolgd wat jullie zojuist hebben gehoord ...”

1

Lied: „ Ik ken een rivier”

Ik ken een rivier wiens heerlijke vloed

Rustig door het land stroomt

Maar straalt en glanst als vurige gloed.

Wie kent dit water?

O ziel, ik smeed je: kom

En zoek deze heerlijke stroom!

Zijn water stroomt vrij en krachtig

O geloof, het stroomt voor jou!

Waar deze rivier ook heen stroomt

Daar jubelt en juicht het hart,

Dat nu de kostbare zegening geniet,

Bevrijd van verdriet en pijn

De rivier is erg diep en zijn water is helder

Het smaakt zo zoet en fijn

Het geneest de zieken en versterkt geweldig

Ja, maakt het meest onreine rein

“Als jullie goed hebben gevolgd, wat jullie zojuist gehoord hebben....”

Toespraak door Bruno Gröning, Plochingen 1956

Wie dorst heeft, kom en drink genoeg!
Zo roep de geest en de bruid.
Alleen die zich in de rivier gewassen heeft,
Zal op een dag het aangezicht van God zien.
O ziel, ik smeed je: kom
En zoek deze heerlijke stroom!
Zijn water stroomt vrij en krachtig,
O geloof dat het voor jou stroomt!

2

Lied: „Uiteindelijk is het helemaal niet moeilijk”

Uiteindelijk is het toch helemaal niet moeilijk,
Om een nobel mens te zijn,
Je geeft je helemaal over aan de Heer
En is alleen van hem afhankelijk.
Men is geen meester, men is geen knecht,
Men is een vrolijk kind
En wordt altijd gelukzaliger
Als men echt van de Heer houdt.
Men werkt in stilte
En handelt zonder zoeken
Net als een boom in zijn tijd
Er komen vanzelf bloesem en vruchten
Men kijkt niet naar het werk
Als moeite waar we voor vrezem:
De heer heeft steeds aan ons gegeven,
Wat hij van ons verlangt.
Men onderwerpt zich altijd aan
Alles, wat hij samenvoegt,
Is steeds, op elke plek
Waar men ook is, vrolijk.
Zo gezegend is een gelovige Christen
Zo puur en zonder zorgen.
En als je zo niet gelukkig bent,
Dan zal men nooit meer gelukkig zijn.

3

Lied: „Ik kijk vol buiging en verbazing”

Ik kijk vol buiging en verbazing

In de zee van zijn genade

En luister naar de boodschap van vrede

Die hij mij verkondigd heeft.

Refrein:

Zijn kruis bedekt mijn schuld

Zijn bloed maakt mij helder en rein.

Mijn wil behoort mijn God toe,

Ik vertrouw alleen op Jezus

Hoe lang heb ik moeizaam geworsteld,

Zuchtend onder zonde en pijn.

Maar toen ik mij aan hem overgaf

Stroomde zijn vrede in mijn hart.

Zijn hand raakte mij zachtjes aan,

Hij zei: „O, mijn kind, je bent veilig!”

Ik greep de zoom van zijn jurk ,

En zijn kracht werd mij gegeven.

De Heer van mijn vrede is nabij,

Zijn aangezicht rust stralend op mij.

O, hoor zijn stem; ze roept:

„Ik zal je vrede geven!”

Refrein:

Zijn kruis....

4

Lied: „Aan het kruis van mijn Heiland”

(Verzen 1 tot 3)

Aan het kruis van mijn Heiland

Daar ben ik zeker.

Daar laaf ik mij aan de schaduw van almacht

In het dorre woestijnland.

Hier is een lieflijk huis voor mij,

De rustplaats van de ziel,

Als de hitte van ellende overal brandt

Wanneer ik moe en zwak wordt.

O, veilig, zalige toevlucht,

Beproofde rotsgrond,

“Als jullie goed hebben gevolgd, wat jullie zojuist gehoord hebben....”

Toespraak door Bruno Gröning, Plochingen 1956

Waar Gods liefde eeuwig is
Met Gods recht in het verbond.
Ik zie, zoals Jacob ooit,
De Hemelse ladder hier,
Het kruis van de Verlosser wijst heel duidelijk
Ook mij de weg naar de Hemel.
Hier onder dit Kruis
De dood verliest zijn verschrikking.
In Jezus wonden diep en wijd
Mag ik naar de redding kijken.
De armen strekt hij voor zich uit
Voor het heil van alle zondaars
Als voorbode van de hemel wijst hij
Naar onze erfenis en aandeel.

5

Beste vrienden, als jullie het zojuist gehoorde¹ goed hebben gevolgd, dan weten jullie precies waar dit over gaat. Eenvoudig gezegd, het gaat om jullie. Hier gaat het om elk individu. Het gaat hier om het echte ware geloof. Hier gaat het om het geloof in God. En deze begint pas, waar de mens tot bezinning komt, zodat hij weet, wat hij voor zichzelf, wat hij voor zijn lichaam nodig heeft!

Ik weet dat de meeste mensen, ja ik zou moeten zeggen, bijna alle mensen, vandaag niet meer weten wat goed is aan zichzelf. Maar, beste vrienden, als wij deze leer, dat wil zeggen de leer van Christus, precies volgen, dan zullen we, zoals iedereen ook al heeft gezien, succes hebben.

Natuurlijk zijn mensen een heel andere, een puur menselijke aardse leer vervallen, in de loop van honderden jaren. Tegenwoordig weet de mens niets meer van zichzelf. Hij heeft het natuurlijke, het Goddelijke opzij geschoven. Hij heeft zichzelf opgegeven. Hij vond het niet meer nodig om aandacht aan zijn lichaam te schenken. Hij deed gewoon dat, wat hij dacht dat goed was, zolang hij het maar begreep.

Beste vrienden, ik wil me via de microfoon kort aan jullie voorstellen. Niet dat jullie weer een ander geloof vervallen. Ik zeg het jullie heel duidelijk: Ik weet niet veel, ik weet alleen maar dat, wat mensen tegenwoordig niet meer weten, niet meer kunnen weten. Zoals ik zojuist zei, dat jullie ten prooi zijn gevallen aan de mens en dat de mens alles zo menselijk neemt en niet meer Goddelijk. Daarom, beste vrienden, is het droevig, droevig voor elke persoon. Hij vindt niet meer de weg die Christus hem heeft gewezen. Hij weet niet meer wat waarheid is.

Hij, de mens, is steeds oppervlakkiger geworden. Hij is, praktisch gesproken iedere grote zonde vervallen. Zonder dat hij dat weet. Zonder dat hij het zelf beseft. Zonder dat zijn geweten hem plaagt. Dat betekent dat hij min of meer helemaal niets meer voelt. Wat hij voelt, is één ding, dat de discrepantie niet alleen om hem heen is doorgedrongen, maar ook in hem.

“Als jullie goed hebben gevolgd, wat jullie zojuist gehoord hebben....”

Toespraak door Bruno Gröning, Plochingen 1956

*Bruno Gröning verwijst naar de liederen „Ik ken een rivier“, „Uiteindelijk is het helemaal niet moeilijk“, „Ik kijk vol buiging en verwondering“ en „Aan het kruis van mijn Heiland“, die te horen zijn aan het begin van de bandopname.

En iedereen, ook jullie, beste vrienden, zullen jezelf afvragen: „Hoe is het allemaal mogelijk? Hoe is het zover kunnen komen, dat dit euvel bezit heeft genomen van jullie lichaam, waarin je je niet meer prettig voelt, doordat jullie zelf hebben kunnen constateren dat jullie lichaam je niet langer gehoorzaamt, dat je het geen bevelen meer kunt geven, omdat het in een soort staking is gegaan. Hier en daar knelt het, en hier en daar zijn organen die niet meer samenwerken. Met andere woorden, hoe ze werkelijk de opdracht krijgen, zodat dit, jullie lichaam...hoe het lichaam een volledig werk is, waaruit wij, ieder mens dus, de les zouden moeten trekken dat God ons zijn werk, zijn werk aan ons lichaam heeft toegevoegd en waaruit wij dan konden herkennen, hoe groot en machtig God is.

Maar ik weet dat velen, ook jullie, beste vrienden, helemaal niets hebben waargenomen. Jullie hebben een heel andere kijk op het leven. Je leefde volgens hoe je voorouders leefden en die jullie dan een les mee op jullie weg gaven. En dat mensen zich dan min of meer aan de aardse wet houden en dat ze daar mogelijk alles aan doen, om deze ook te volgen. Maar hier wil ik niet te ver gaan, want dan zouden jullie mij niet begrijpen.

6

Nu zal ik me tot één ding beperken, en dat is steeds weer dat, dat de mens eindelijk tot bezinning komt en dat hij weet dat hij een Goddelijk schepsel is, een Goddelijk wezen. En dat het God zelf is die hem dit ene lichaam heeft gegeven voor een leven op aarde. Dat betekent dat God ons hierheen heeft gestuurd en dat God ons niet alleen wil vertellen over deze pracht en glorie maar ook wil laten zien.

Maar we zijn nu eenmaal aardgebonden, aardgebonden door ons lichaam. En dat is toch de eerste plicht, de eerste taak van ieder individu, dat hij aandacht schenkt aan zijn eigen lichaam. En dat hij dit lichaam ook geeft wat God ervoor heeft bedoeld.

Want als ik nu verder ga met bepaalde gelijkenissen, beste vrienden, dan zullen jullie me nog beter begrijpen. Maar ik merk dat ik dit ook moet doen om er echt inzicht in te geven. Zodat jullie eerst jezelf kunt begrijpen en zodoende tot eigen inzicht te komen. Maar dit is pas mogelijk als jullie aandacht schenken aan jezelf, beter gezegd, je lichaam.

En als jij, waar jij, dat is je lichaam, door het kwaad werd gegrepen, waar je zelf zegt dat het niet in orde is, je zou dat ene woord gebruiken, hij is „ziek“. Of hier en daar is „de ziekte“. Ze beweren zelfs dat het „jouw ziekte“ is. Ja, vrienden, van jouw kant is het misschien juist. Maar gezien van de enig ware Goddelijke kant, is het fundamenteel verkeerd!

Want het kwaad is overal om ons heen en de mens kan het gemakkelijk, heel gemakkelijk in zich opnemen, als hij maar één keer vergeet, door echt alleen maar naar mensen te luisteren – of ze nu ervaring hebben opgedaan of niet. Want hier in het leven is het zo onder mensen dat de meesten van hen alleen hun eigen mening geven, geen overtuiging. En als je verder gaat, dan zul je ook gemerkt hebben dat mensen steeds zeggen: „Ja, ik heb al het mogelijke geprobeerd!”

De mens heeft geprobeerd zijn naaste van het kwaad te bevrijden. Ook jullie, beste vrienden, zullen al het mogelijke hebben *geprobeerd* om van dit kwaad af te komen. En als je jezelf nu de vraag stelt: Ja, wat heeft jou dat gebracht?

Moet je niet meteen reiken naar dat waar je toe behoort en dat van jou is, dat in je lichaam ook orde heerst? Moet je niet meteen het juiste doen? Of moet je eerst experimenteren? Moet je eerst leven volgens de mening van de mensen om je heen? Of moet je steeds weer aan verleidingen worden blootgesteld?

Omdat jij, omdat ieder mens zelf slecht is, dat wil zeggen, bezig zijn met het kwaad, in plaats van zich ervan te bevrijden. Door het kwaad aan te pakken. Door alleen maar te proberen, van dit kwaad verlost te worden, maar nooit de gedachte in zich op te nemen dat hij alle plicht en schuld heeft, zich zelf te verlossen van dit kwaad, van dit kwaad te bevrijden. Dit heeft hij nooit gedaan, want hij bleef op het pad van de verleiding. Feit is ongetwijfeld, zoals jullie zelf zullen zeggen, dat deze verleidingen slecht voor jullie werden. Dat het kwaad niet uit jullie lichaam verdween, maar er steeds meer grip op kreeg en zodoende steeds meer omlaag haalde, zodat jullie het vandaag niet meer volledig kunnen benutten.

7

Ik weet dat velen van jullie zullen zeggen: „Ja, maar ik geloof toch. Ik ga toch naar de kerk!” Eenvoudig gezegd: „Ik ben toch een gelovig mens.” Ook zal hij zeggen: „Ik ben een Christen.” Wel, beste vrienden, er komt veel, veel meer bij kijken, om een echt Christen te zijn. Dat betekent in de eerste plaats de raad van onze Heiland op te volgen, en gewoon dat te doen, wat we doen moeten: de weg gaan, die God voor ons heeft bestemd. Dat wil zeggen, dat wij de voorgeschreven weg moeten gaan. En we moeten ook geloven, dat wij dan ons doel zullen bereiken. En troost jezelf niet altijd met dat ene woord, door te zeggen: wij geloven toch, wij zijn toch gelovigen, wij zijn toch Christen. Nee, vrienden, minder praten, dit eerder doen! Doen betekent, tot de daad overgaan en nu echt aandacht aan het goede schenken. Omdat het goede opgenomen dient te worden!

En je zult waarschijnlijk niet geloven, dat het goede, het pure Goddelijke, dan in jullie lichaam zijn intrede zal doen, als je met het kwaad blijft omgaan, hetgeen nooit orde is, maar alleen maar wanorde. En dat is wat jullie tot nu toe hebben vastgesteld. Dat hebben jullie nu ook waargenomen. En juist daarom, beste vrienden, zijn jullie vandaag bij elkaar gekomen, om eindelijk eens de waarheid te horen.

Maar ik ga hier verder: niet alleen dat je de waarheid hoort, maar dat je die ook voelt, dat je die waarneemt, in je eigen lichaam waarneemt. Maar dit gebeurt alleen als je echt aandacht schenkt aan je lichaam, als je volgt, wat je moet volgen en als je echt gelooft dat de orde weer wordt hersteld in je lichaam.

En ik zeg het nogmaals: dat zal niet eerder het geval zijn, niet eerder, totdat je je werkelijk hebt losgemaakt van het kwaad; dat je vanaf nu niets meer gemeen hebt met het kwaad. Dat betekent: verbind je niet meer met het kwaad, met deze wanorde, en volg nu gewoon het pad, zoals door God voorgeschreven, dit wil zeggen aan ieder mens, aan ieder levend wezen. Als de mens dit doet, zal hij al snel merken dat hij, als hij al op dit pad is, zich steeds prettiger voelt, zich steeds vrijer voelt, zodat hij daarna een echt gelukkig en positief mens is.

8

Maar hier, beste vrienden, als jullie nu van plan zijn om deze weg te gaan, moeten jullie echt niet meer bezig zijn met het kwade en hier niet meer mee verdergaan. Eventueel hier terugdenken en altijd weer twifelen aan het goede. Of, zoals het heel gemakkelijk mogelijk is, dat jullie omringd zijn door je dierbaren en vandaag nog steeds zijn, die bij lange na het goede niet in zich dragen en die niet aan het goede, aan het Goddelijke geloven. Want ze zeggen zelf: „Wat ik niet ken, daar geloof ik niet in. Wat ik niet zie, en wat ik niet voel, dat bestaat niet voor mij.” Nou, de persoon is dan gewoon een ongelovige, door altijd weer op je in te praten: „Ja, probeer dit, probeer dat” of: „Heb je dit, dat of dat al geprobeerd? Je moet proberen!”

Kijk, vrienden, ook hier ben je keer op keer benaderd, al door je familie, door je naaste verwanten. Het maakt niet uit door wie; of het nu de vader, de moeder, de broer, de zus, de tante, de oom is – ik weet niet wie allemaal. Of misschien een goede vriend, een goede buur. Of, alsof er een verwaande dwaas langskwam die dacht dat hij over wijsheid beschikte, door in zijn leven te experimenteren, door alles uit te proberen.

Maar niet alles is hetzelfde, dat wil zeggen, niet iedereen is hetzelfde, en niet iedereen is door hetzelfde goede omringd maar ook niet door hetzelfde slechte.

De een wat meer, en de ander wat minder. Maar laten we de omgeving nu helemaal buiten beschouwing. Laten we nadenken over ons bestaan hier, over ons aardse leven. Laten we ons bezinnen op ons lichaam. Bezinnen we ons op ons zelf. En daar, beste vrienden, kom je al snel tot zelfkennis.

Omdat je jezelf een belofte moet doen en je ook aan deze belofte moet houden. En als je je deze belofte hebt gegeven en je dan ook aan deze belofte houdt, door tegen jezelf te zeggen: „Ja, ik wil! Ten eerste wil ik me losmaken van het kwaad! Ik wil niets gemeen hebben met het kwaad! En ik zal me nu verbinden met het goede, met het ware Goddelijke, zodat ik daarna een directe verbinding heb met God!”

Ik weet dat de mens niets van zichzelf weet. Vandaag spreken we al over lichaam, geest en ziel. En toch zijn er altijd weer mensen, die min of meer niet in de ziel geloven, hoewel ze aan de andere kant zeggen dat het een „geestelijk lijden” is. Ja, en waar wordt dit keer op keer uitgevochten, beste vrienden? Dat zouden jullie moeten weten net zoals ik. Maar juist daarom weten jullie het niet, omdat jullie hier niet mee bezig zijn geweest, omdat jullie bij lange na nooit deden wat jullie moesten doen, dat wil zeggen, jezelf niet verwaarlozen, dit niet negeren, maar de waarheid zoeken in jezelf. Want door het gevoel dat je nu waarneemt, zul je ook zeggen: „Dit is een gevoel dat mij vreemd is. Dit is een raar gevoel!” Maar al snel schakel je weer over op het kwaad. En probeer dan te zien of het nog steeds knelt of dat je het een of ander al kunt doen. Daar, beste vrienden, krijg je het bewijs dat je je meteen op een verlangen afstemt.

Nee, vrienden, dat is teveel. Zo ver kan het nog niet gaan! Je hoeft je alleen maar voor te bereiden om hier de ware Goddelijke missie te ontvangen. Beter gezegd, te verkrijgen. Jullie bepalen zelf hoe deze missie te ontvangen. Maar keer op keer weer moet ik zeggen, alleen dan, als je echt op je lichaam let; als je aandacht schenkt aan wat er in gebeurt, veel minder er om heen, maar alleen in je eigen lichaam. Als je wordt afgeleid door de omgeving, sluit dan gewoon je ogen!

En verwacht niet, dat je dit of dat moet voelen. Nee, vrienden, zo is het niet. In plaats daarvan, als je aandacht schenkt aan je lichaam, merk je niet wat, maar merk je wat er echt in je lichaam is, als je het voelt. En dat moeten jullie eindelijk voor waar aannemen. Dat moeten jullie ter harte nemen. En zoals ik al zei, dat jullie zeggen: „Dat is een vreemd gevoel voor mij!” Ja, het is vreemd, dat jullie het anders moeten doen, dan dat jullie tot nog toe deden. Alleen zo, lieve vrienden, alleen zo is het mogelijk en niet anders!

Ik weet, als ik u vandaag zou zeggen, dat wil zeggen, als ik u enkele gevallen, zou opsommen, van die mensen die het goede, eerst om zich heen, later in zichzelf hadden verloren, en hoe zij het goede weer terugkregen: Dit is iemand die door het kwade, zoals hij het zelf aan zijn eigen lichaam had waargenomen, werkelijk wist dat het toch niet goed was, maar dat het hem alleen werd gegeven, zodat hij tot inzicht komt, dat het kwade hem alleen naar het kwade leidt en nooit naar het goede, nooit naar God.

Hier, beste vrienden, is het altijd in alle gevallen – als ik zeg honderden, dan zijn het er duizenden -, waar mensen zeer zeker door hun dierbaren waren opgegeven, die zelf zeiden: „Ik of wij hebben al het mogelijke geprobeerd, hun van dit euvel te bevrijden, maar dat kunnen we niet!” Dat betekent dat de een als de ander toch de waarheid spreekt, door hen, net als vele anderen, te laten weten: „Daar kunnen wij niet helpen!” Kijk, beste vrienden, hier begint de waarheid al, als de mens al het mogelijke heeft geprobeerd. Niet alleen u, gezien als individu, nee, ook door de mensen om je heen of van wie je dacht dat ze toch zouden kunnen helpen. Maar daar kwam je later achter, zij het vrij laat.

Maar laten we hier blijven. Ik zeg het nog een keer: als je de waarheid ontdekt, dat je naaste zei, „ja, daar kan ik niets aan doen. Ik heb alles geprobeerd en het is gewoon” – nou ja, zoals mensen zouden zeggen – „ongeneeslijk. Daar is nog geen middel voor, daar kunnen we nog niets aan doen!” Ja, ik denk tot op zekere hoogte zijn jullie ook zover.

10

Wel, beste vrienden, hier begint de waarheid. Hier kwamen ze zelf tot bezinning, dat wil zeggen, de mensen die het heil in hun eigen lichaam hebben ervaren. Hier wisten ze precies: „Ik werd opgegeven door mijn naasten, door mijn familieleden en door al diegenen die voor mij hebben gezorgd, zich om mij zorgen maakten en al het mogelijke hebben geprobeerd, maar zelf zeiden: „Wij kunnen niet!” Zoals de moeder zelf zegt: „Ik heb alles geprobeerd voor mijn kind!” Zoals de echtgenoot zegt: „Ik heb alles geprobeerd om mijn vrouw nog te helpen!” Maar het was altijd maar een poging. Zo gaat het ook tussen broer en zus, tussen de zus en de broer en ga zo maar door. Ja, beste vrienden, de een kon de ander niet helpen, wist zich geen raad, en kon daarom ook niet tot de daad overgaan. Hij was raad- en daadloos.

Kijk vrienden, hm, net als mensen deze kennis hebben verzameld en nu weten waar het om gaat, dat wil zeggen, als ze tot bezinning zijn gekomen, dan zullen ze het weten. En dan zullen ze hun weg terugvinden naar waartoe zij behoren. Eenvoudig gezegd – moeilijk om te doen, van jullie uit bekeken, dat jullie tot God behoren.

En dat de mens nu echt nadenkt over God, die hem heeft geschapen en die hem toch alles heeft gegeven, die zoveel goeds voor hem heeft bedoeld, maar dat hij het nog moet opnemen!

Als hij het doet, is het goed. Maar als hij het probeert, zal elke poging altijd slecht voor hem worden. Want „elke poging is mislukt”, zal hij achteraf zeggen. Maar moet hij het proberen, is het niet God verzoeken? Is je dit duidelijk? Ik zeg: Ja! Maar jullie zullen ook snel „ja” zeggen, dat wat jullie tot noch toe hebben gedaan, alleen maar een God -verzoeken is geweest. Nee, vrienden, zo gaat het niet verder!

En nu kom ik nog een keer terug: deze mensen die verlossing in hun lichaam ervaren, waren altijd deze mensen, die precies wisten wat ze wilden. Door terug naar God te vinden. Door echt te geloven. Waarin ze maar één hartenwens hadden, dat hun lichaam bevrijd zou worden van het kwaad. Maar zolang hij beweegt waar het kwaad al thuis is, zal hij nooit vrij zijn! Hetzelfde geldt als ik jullie vertel dat iemand in een put is gevallen, de persoon wordt eruit getrokken en ernaast gezet. Hij heeft niet de kracht, niet de steun om zichzelf overeind te houden, maar hij zal er weer in vallen. En alle mensen die zo zijn opgegroeid en bevuild zijn, ze zijn verontreinigd. En als jullie hier tussen leven, zullen jullie ook bezoedeld worden en nooit vrij zijn en ook nooit rein zijn.

Ja, zoals ik zeg, beste vrienden, het is zo waar! Ik zeg ja, vandaag wil ik niet teveel gelijkenissen behandelen, omdat het teveel zou worden. Het zou ook teveel zijn omdat je het vele, het goede, dat voor elk levend wezen bestemd is, niet meteen kunt begrijpen. En daarom geef ik jullie nu een goede raad: doe hetzelfde goede dat veel mensen al hebben gedaan, zodat jullie nu tot zelfkennis komen en weten waar het om gaat. En dan is het goed.

Dus, ontdoe je van datgene dat jullie als slecht in je lichaam hebben ervaren, zodat jullie niets gemeen hebben met het kwaad! En dat jullie je werkelijk gaan verbinden met dat, waartoe elk individu behoort!

11

Ik weet dat velen uit zichzelf zeiden: Het zou noodzakelijk zijn, dat Gröning nu hier verschijnt. Nee, vrienden! Noodzakelijk is, dat jullie tot bezinning komen. De persoon, het lichaam van Gröning zegt jullie niets. Maar God zegt ons alles. En als we nu aandacht schenken aan het goede, het Goddelijke, vooral aan jezelf – ik ben er al -, dan zullen jullie ook zeggen: „Ja, nu is het anders. Het is een heel, heel ander gevoel. Vreemd!” Ik zeg het nog een keer: „een vreemd gevoel!”

Ja, als jullie nu eens geloven, maar ook echt geloven! En dat jullie nu echt in de verbinding met God blijven. En dat jullie ook echt naar God luisteren. En dat zijn de woorden van Christus, dat we naar God moeten luisteren en dat we Hem pas dan

dan kunnen volgen, als we de weg ook gaan, als wij het doen! Niet alleen maar zeggen: „Ik zal” of jezelf troosten en zeggen: „Ik zal.” Nee, ga er nu gewoon mee verder, dat wil zeggen, keer je af van het slechte pad. Ik roep jullie allemaal, beste vrienden, op, tot de grote ommekeer!

De weg die je tot nu toe bent ingeslagen, was de verkeerde. Dat hoef ik niet te benadrukken, want dat weet je zelf. De weg die je nam was de verkeerde. Het is de slechte weg. En deze, op deze weg hadden jullie niet alleen het slechte om jullie heen, maar jullie moesten het kwaad ook in jullie opnemen. En zo hebben jullie de wanorde in jullie lichaam ervaren. Wanorde is en blijft slecht. De orde, beste vrienden is goed. De orde, is God zelf!

Ik weet, dat er ook mensen zijn, die uit zichzelf zeggen: „God behoort ons toe.” Nee, vrienden, wij, elk levend wezen behoort God toe. En God heeft een, dat wil zeggen zijn Wet. Wie deze niet kent, deze niet aanneemt, deze niet opvolgt, die heeft geen succes! Dus moet ieder mens vanuit zichzelf het goede en het juiste doen, maar nooit het slechte!

Ik zeg maar heel kort: wie daar rein wil zijn, die gaat niet in het vuil en viezigheid, en die wroet ook niet in vuil en viezigheid, want daar zal hij zich bevuilden. Maar als hij alles doet om rein te blijven, dat wil zeggen, als hij rein is en rein blijft, dan gaat hij niet aan, of in de vuilput, maar dan gaat hij er omheen. En dan zal hij zeggen: „Daar is het vuil. Daar is de vuiligheid, Daar wil ik niet heen! Ik wil de goede, de vaste weg gaan. Ik wil de weg zo gaan, zoals God voor ons bedoeld heeft!” Want hij heeft een weg voor ons, voor ieder levend wezen, geschapen, die naar hem leidt, wat wil zeggen naar God. Dus, deze weg moeten wij gaan!

En als iedereen nu deze weg gaat, dan is hij beschermd en ondersteund. Dat betekent dat hij de werkelijk ware Goddelijke kracht ontvangt, die niet afbreekt, nee, maar opbouwend is. Dan voelt men zich gesterkt. Men voelt de stroom door zijn lichaam. Hij voelt zich echt op zijn gemak, dat wil zeggen een soort welbehagen. Ja en dit welbehagen is God! God wil dat het ons ook behaagt. Hij geeft ons het allerbeste. Wij hoeven alleen maar al het Zijne in ons op te nemen, dat hij zendt. Dus doe het!

12

Beste vrienden, als jullie er nu echt toe overgaan en nu echt aandacht schenken aan jullie lichaam en dat jullie je echt losmaken van al het kwaad dat jullie tot nu toe hebben waargenomen, want jullie weten, dat het kwade jullie kleineert. Ik heb het reeds gezegd, maar ik moet het blijven zeggen, zodat jullie weten waar het op aan komt. Waar het om gaat, dat zouden jullie dienen te weten, maar hier gaat het echt om de Goddelijke orde!

Let dus goed op je lichaam. Neem geen gedachten van buitenaf in je op, maar volg het gevoel, hoe het in je lichaam werkt. En denk nu niet aan thuis. Denk niet aan je zaak. Denk niet aan je bedrijf. Denk niet aan je werk, denk niet aan je dierbaren, nee! Nu alleen maar aan jezelf denken. En nu, als je aandacht schenkt aan je lichaam, krijg je zoveel inzichten dat je tegen jezelf zult zeggen: „Ja, wat hij ons zojuist vertelde is waar, dat zie ik. En dat is nieuw voor mij. Maar dat blijf ik volgen, want ik wil het goede.”

Nou, vrienden, maar er is meer voor nodig! Het kwaad, dat om je heen is, zal niet ophouden, vooral nu je je echt tot God hebt bekend. Nu je bereid bent om deze weg naar God te gaan, zal het kwade er alles aan doen om je te beïnvloeden door alleen maar slechte gedachten in je op te nemen. Of dat je zelfs slechte dingen hoort over een van je naasten. En dat je hier keer op keer voor valt. En dat je zegt: „Ja, dat is toch niet te geloven; ja, ik kan het niet geloven, en dat kan niet goed blijven. Het zal weer slecht worden!” Ja, je had de ervaring. Maar tot nu toe was je vooral op het slechte pad. En daarom heb ik je geroepen om te draaien en nu de juiste weg, de weg zo te gaan, zoals het bedoeld is. Deze weg gaat niet bergaf, maar deze leidt bergop!

Dus, vrienden, maak je nu echt los van het kwaad en let op je lichaam. Neem alleen in je op wat je echt naar het goede leidt. Neem het goede ter harte! En deze opvolging kan pas dan tot stand komen, als je je zelf niet meer onwaardig vindt, maar waardig. En dat je nu werkelijk bereid bent, het goede op te nemen. En dat je je aan je belofte houdt, door tegen jezelf te zeggen: „Met het slechte heb ik niets meer gemeen!” Dus, we kunnen er niet meer over onderhandelen. Ik kan jullie alleen maar zeggen hetgeen de waarheid is!

Dus, vertel me nu niet... Goed, dat ik nu niet persoonlijk aanwezig ben, anders zou je zeggen: „Ja, Gröning, maar ik moet er aan denken, want het doet toch pijn. Het knelt. En ik kan mijn ledematen nog steeds niet bewegen. Ik voel er nog geen leven in. En komt dit echt goed? Mag ik geloven?” en dit alles. Nee, vrienden, je moet je goed realiseren, dat ik iedereen heb verboden: „Mij niets over het kwaad te vertellen!” Hoe vaak ben ik door mensen benaderd, die dachten, ze moesten mij de ellende, duidelijk gezegd, van hun kant de ziekte opsommen; ze zouden erover moeten praten, en zouden dan van mij moeten verlangen hun ziekte te behandelen. Nee, vrienden, fout, helemaal fout! Dit is de macht der gewoonte, hierin heb je geleefd, je bent het zo gewend om over je kwaal te praten en om het ook nog te laten behandelen. Maar hier weten jullie heel zeker dat ik niets van het kwaad wil weten. Omdat ik niets gemeen heb met het kwaad!

Dus, hier zou jullie al veel moeten zijn opgevallen, door tegen jezelf te zeggen: „Ja, hij wil niets met ziekte te maken hebben, hij wil niets van het kwaad weten, zoals hij het noemt. We mogen hem niets vertellen.“ En daar stond je voor de grote vraag: „Hoe is het mogelijk dat ik dan van deze ziekte (*op dit punt valt het geluid van de opname weg*) wordt?” Ik wil het woord „ziekte” al helemaal niet in de mond nemen, maar jullie spreken er zo vaak over, en doen dit nog steeds. Stop hiermee, vrienden! Dat is het onheil, niet het heil. Onheil zal jullie nooit naar verlossing leiden, maar alleen maar naar onheil, alleen naar het kwaad. Het zal je vernederen.

Dus, hoe onderscheid ik mij van andere mensen: omdat ik toch met het kwade niets gemeen heb en het kwade ook niet behandel! Ook hier zullen jullie zeggen: „Ja, waarom praat hij altijd maar weer over het kwade!” Ja, jullie bedoelen de ziekte, of beschrijft het kwade als ziekte. Ja, zo is het! Wel, vrienden, ik heb niets gemeen met het kwaad en ik wil ook niets gemeen hebben met het kwaad! En ik verzoek jullie nu dat jullie afscheid nemen van het kwaad en het kwade niet meer behandelen.

13

Nu, vrienden, ik denk ik heb jullie zoveel verteld. En nu ga ik nogmaals terug naar datgene wat jullie in het begin gehoord hebben². Daar werd het leven en ook de wil van Christus precies omschreven. Luister er maar naar. En als je de kerk, het huis van God, vandaag, morgen of een van de komende dagen bezoekt, dan zul je ook weten, hoe je daar met God in contact kunt komen, door je harte wensen zo natuurlijk aan God voor te leggen, zoals vastgelegd in jullie hart en deze harte wensen dan – als je dit gelooft – ook door God worden vervuld. Maar de voorwaarden hiervoor moet ieder mens eerst zelf vervullen! Hij zelf dient de eerste stap te zetten. Hij moet zelf bekennen waartoe hij behoort. Dat wil zeggen, hij moet tot zelfkennis komen. Dan, vrienden, dan is het mogelijk!

Nu zul je zeggen: „Ja, nu heb ik echt zo’n gevoel, zoals Gröning zojuist zei. „Tja, en dan komt het tweede: „Blijft dat ook zo?” Dan gaat het verder: „Word ik echt gezond? Kan ik echt geloven?” Ja, vrienden, jullie kunnen! Maar dit kunnen, moeten jullie ook willen, dat wil zeggen, ook in de daad omzetten. En niet alleen dat je nu op je lichaam let – nee, altijd, maar dan ook altijd!

Het energieverbruik is zeer groot. Om ook maar één gedachte op te nemen, heeft de mens kracht nodig, hij heeft energie nodig. En daarom moet hij er altijd voor zorgen, dat hij elke dag nieuwe energieën opneemt. Het is hetzelfde als wanneer hij gewoon zuurstof in zijn lichaam brengt, je zou zeggen, je vult het lichaam met lucht, haalt diep adem, neemt de lucht op, om de stikstof te verdrijven,

² Bruno Gröning verwijst weer naar de in het begin genoemde liederen.

dat wil zeggen, de verbruikte zuurstof. Anders zou je lichaam niet kunnen bestaan. Nee, dat doe je heel vaak, dat doe je altijd, en het gaat vanzelf, dat wil zeggen, het komt vanzelf tot stand. Wanneer het lichaam nieuwe zuurstof nodig heeft, adem dan diep in en weer diep uit, en dan voel je je weer goed! Dan functioneert het lichaam weer. Dan kun je er weer over beslissen. Dan kunnen jullie het lichaam stimuleren en bewegen. Dan kan men ook de zwaarste lasten dragen. Maar hoe is het mogelijk, dat wij zuurstof kunnen opnemen in ons lichaam? Alleen dan, als we nog over bepaalde energieën beschikken, dat het orgaan ons gehoorzaamt en dat we door het orgaan, dit wil zeggen, ook door het lichaam, de lucht, de zuurstof kunnen opnemen.

Maar hoe zit het met het opnemen van gedachten? En dat je deze gedachten ook hebt uitgesproken? Wee, diegene, als het kwade gedachten waren, dan moest hij, de mens, kwaad spreken. Wee hij, die het kwade in zich opnam, en kwaad moest doen. Als hij iets slechts hoorde, herhaalde hij onmiddellijk het slechte dat hij hoorde en werd ook slecht. Hoe zou het zijn, vrienden, als het andersom is? Nou, ik denk dat je nu tot het besef bent gekomen. Dat wil zeggen, doe nu het tegenovergestelde van wat je hebt gedaan, door niet langer het kwade te volgen, maar alleen het goede. Dat betekent God volgen!

En als je elke dag, zoals ik al eerder zei – ik moet het vaak zeggen – echt aandacht schenkt aan je lichaam en weet dat het de moeite waard is, want je hebt het lichaam toch nodig. En zo weet je ook dat je veel kracht, veel energie hebt verspild gedurende de dag, ja omdat je onnodige dingen hebt opgenomen: dingen die je hoorde, zag, rook of proefde of voelde – meteen. Dus, niet onderhandelen, maar *handelen!* Dat is het juiste, beste vrienden!

14

Denk elke dag aan je lichaam. Neem dagelijks nieuwe, dit wil zeggen goede kracht op. En dat gebeurt dan als je je afsluit van je omgeving, wil zeggen, dat je nu tot bezinning bent gekomen en je je automatisch afsluit van je omgeving. Denk nu aan jezelf. Denk nu aan je lichaam. Denk nu aan het welzijn van je lichaam. Nu geef je het lichaam voeding. Nu geef je het de kracht die het nodig heeft. En dit doe je dagelijks!

En dan zeg je achteraf, als je genoeg kracht verzameld hebt: „Nu voel ik me goed. Nu voel ik me vrij.” Ja, om het kwaad weg te nemen, vrienden, heb je veel kracht nodig, zelfs heel veel goede kracht. Vooral dan veel goede kracht, zodat het kwade dat dermate in het lichaam vast zat, dat je niet kon geloven dat het zou verdwijnen en dat je nu voldoende goede kracht, dit wil zeggen, zelfs overtollige kracht moet opnemen om over een voorraad te beschikken. Dan zul je zeggen: „Ja, nu ben ik er bijna!” Het hangt dus niet van Gröning af, maar van u, van ieder afzonderlijk.

En dus weet ik, zo leefden mensen ook in het geloof, dat als ze tot God gebeden hadden, dat God hun zou verhoren, en God zou hun alles zo moeten geven, zoals zij het, in één woord gezegd, *verlangen*. Vrienden, dat is fout! Iedereen kan het goede, het Goddelijke alleen maar verkrijgen. En dit zal alleen mogelijk zijn, als hij zich op de waarlijk ware Goddelijke Zending kan instellen, weet in te stellen. Dus, de Zending van God kunnen wij, kan iedereen in zich opnemen.

En als de mens genoeg kracht, genoeg energie heeft opgenomen, is hij tot de overtuiging gekomen dat er geen wanorde meer in hem noch om hem heen heerst, omdat hij nu in de ware Goddelijke orde leeft. En zo kan hij dan zijn naaste onderwijzen, als hij hem maar de zuivere waarheid zegt, hoe hij die in zichzelf, aan zijn lichaam heeft ervaren, en hoe hij van het kwaad bevrijd werd. En wanneer jullie naaste dat hoort. Hij zal beginnen te geloven, omdat hij voelt dat je de waarheid spreekt; omdat hij ooit zag hoe je lichamelijk achteruitging en dat je nu een levenslustige persoon bent. Dan zal hij zeggen: „Ja, mijn beste vriend, dat wil ik ook. En ik denk, dat je mij zojuist de waarheid hebt verteld!”

Ja, vrienden, dat is de waarheid! Zoek de waarheid niet alleen om jezelf heen, maar in jezelf. Daar begint het. En zo, beste vrienden, is het reeds met veel van jullie dierbaren gegaan; en God geve! En God geeft het ook! En dat, wat Hij ons geeft, moeten wij aannemen!

Mochten jullie vandaag nog steeds niet kunnen geloven, dan zal ik het voor jullie doen, totdat jullie echt geloven. En als jullie vandaag nog niet vragen kunnen, dan wil ik dat ook nog voor jullie doen. Bevrijd jezelf van datgene, wat jullie als leed hebben ervaren. Ik help! En deze hulp leidt jullie naar jullie verlossing, leidt jullie op het pad waarop Christus, onze Verlosser ons heeft geleid. En dat is de Heiliging.

Ik wens jullie allen veel geluk en Gods rijke zegen. God zegent u!